

Handel er gaaet tilbage. Dernæst kommer Udvalget ind paa det nuværende Gældsspørgsmaal og understreger, at det er nødvendigt, at den Politik, som Kreditorstaterne følger, maa sætte Debitorerne i Stand til at betale Gælden i Form af Varer og Tjenesteydelser. Det fremhæver Betydningen af en endelig Ordning af den kortfristede Gæld (d. v. s., at man skal bort fra den nuværende Moratorieordning), ligesom det berører Spørgsmaalet om den langfristede Gæld, der i visse Tilfælde er blevet saa stor, at den umuliggør Ligevægt paa Betalingsbalancen.

Genoptagelsen af Kapitalbevægelsen bør efter Udvalgets Mening foregaa gennem de normale Kreditkanaler, men det anføres dog ogsaa de Planer, som har været fremme til Stimulering af Udlaansbevægelsen, nemlig Oprettelse af et Pengefond, saaledes som det blev udformet af Stresakonferencen, Oprettelse af en international Kreditinstitution og Organisering af internationale offentlige Arbejder.

ad IV. Om Restriktionerne for den internationale Handel i Form af Forbud, Kontingenter etc. udtaler Udvalget, at det, der er mest paakrævet for at kunne bringe Verdensøkonomien tilbage til normale Forhold eller i hvert Fald for at genskabe den Situation, man havde for nogle Aar siden, da Handelsomsætningen praktisk talt kun paavirkedes af Told, er at faa alle Restriktioner ophævet (herunder Valutarestriktioner, Clearing-Aftaler m. v. og den indirekte Beskyttelse som f. Eks. Varemærkning, veterinære Forholdsregler m. v.).

Udvalget drøfter derefter Mulighederne for at faa disse Restriktioner ophævet og henviser herunder til Konventionen af November 1927 om Ophævelse af Ind- og Udførselsforbud og omtaler den uheldige Virkning, som Katastrofefeklausulen har haft. Hvis man i Fremtiden vil have en saadan Klausul, maatte den begrænses til bestemte Tilfælde. I enkelte Tilfælde kunde man — om fornødent — gaa til en gradvis Ophævelse af Handelsrestriktionerne ved f. Eks. at sætte Kontingenterne op til en Højde, der svarer til den normale Omsætning.

ad V. Under Spørgsmaalet om Told- og Traktatpolitikken antyder Udvalget Muligheden af først som en foreløbig Foranstaltning at slutte en Toldfred for derigennem at standse Toldforhøjelserne. Derefter anføres forskellige Forsøg, der har været gjort, først Toldvaabenhvile, saaledes som den blev foreslaaet af Folkeforbundets økonomiske Komité i 1929, Toldvaabenhvile-Aftalen af 24. Marts 1930, Oslo-Konventionen og Ouchy-Aftalen mellem Nederlandene, Belgien og Luxembourg af 18. Juli 1932. Det bedste vilde efter Udvalgets Mening være, om en Toldvaabenhvile saa snart som muligt kunde sluttes i endelig Form, men en Toldvaabenhvile vilde gøre mere ondt end godt, hvis den bevirkede en Stabilisering af Toldsatserne paa deres nuværende Højde uden at efterfølges af en Reduktion af de overdrevede Satser. Udvalget kommer dernæst ind paa Spørgsmaalet om Nedsættelse af Toldtarifferne (procentvis Nedsættelse, Nedsættelse til samme Højde, etc.), ligesom det berører forskellige specielle Forhold, som har Forbindelse med Toldpolitikken, saaledes Landbrugets, særlig Kornavlens vanskelige Stilling, de specifikke Toldsatser Virkning under et dalende Prisniveau, Fiskaltoldsatsernes Stilling under en Overenskomst om Toldnedsættelser, Tillægsafgifter og andre Byrder af administrativ Karakter og endelig den internationale Toldnomenklatur.

Endvidere drøfter Udvalget de forskellige Fremgangsmaader, som vil kunne anvendes ved Nedsættelse af Toldtarifferne: en almindelig Overenskomst paa Konferencen, kollektive Overenskomster mellem en Gruppe af Lande, tosidede Overenskomster og endelig autonome Toldnedsættelser.

Efter Udvalgets Mening bør den ubetingede og ubegrænsede Mestbegunstigelsesklausul under normale Forhold danne Grundlaget for Handelsforbindelsen mellem Landene. Det anbefales, at Verdenskonferencen naar til en Overenskomst om Omfanget af Klausulen, selv om man ikke fastsætter dens nøjagtige Form. Der henvises iøvrigt til Folkeforbundets Undersøgelse vedrørende Klausulen. Endelig drøftes Spørgsmaalet om, hvorvidt man ved Siden af de allerede anerkendte Undtagelser fra Klausulen (Grænsetrafik, Toldunioner, etc.) bør indføre nye enten varige (forsaa vidt angaar Fordele, der afledes af flersidede aabne Konventioner) eller midlertidige (Donauplanen).

ad VI. Med Hensyn til en Organisation af Produktion og Handel anføres de internationale Overenskomster mellem Erhvervsdrivende, men Tanken om at fremme saadanne Overenskomster har ikke vundet almindelig Tilslutning indenfor Udvalget. Dernæst peger Udvalget paa det Arbejde, som er gjort for at faa internationale Produktionsoverenskomster i Stand (Hvede), men der herskede ikke Enighed indenfor Udvalget om de Forsøg, som er foretaget, ej heller om Nyttens af fremtidige Forsøg. Udvalget peger ogsaa paa det Arbejde, der er gjort for at tilvejebringe Overenskomster for andre Varers Vedkommende, saasom Tømmer og Kul, og antyder til Slut, at Konferencen kunde forsøge at skaffe Klarhed over, hvorvidt det vil være muligt at afslutte Overenskomster med Hensyn til Sø-, Land- og Flodtransport, ligesom Udvalget fremhæver Betydningen af, at Subsidiernes til de forskellige Transportgrene bortfalder.